

تٲا هن جون شامتون ۽ رمضان ۾ تٲا هه ڪرڻ جون سزائون

هفتيوار سنتن پريي اجتماع ۾ ٽين وارو
سنتن پريو بيان.



الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ

أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

گناهن جون شامتون ۽ رمضان ۾ گناهه ڪرڻ جون سزائون

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَعَلَىٰ آلِكَ وَأَصْحَابِكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ وَعَلَىٰ آلِكَ وَأَصْحَابِكَ يَا نُورَ اللَّهِ

نَوَيْتُ سُنَّتَ الْإِعْتِكَافِ

(مون سنّتِ اعتڪاف جي نيت ڪئي)

جڏهن به مسجد ۾ داخل ٿيو، ياد اچڻ تي نفلي اعتڪاف جي نيت ڪري وٺندا ڪيو، جيستائين مسجد ۾ رهندو نفلي اعتڪاف جو ثواب حاصل ٿيندو رهندو ۽ ضمناً مسجد ۾ کائڻ پيئڻ به جائز ٿي ويندو.

دُرود شريف جي فضيلت

حضرت سيدنا جابر بن عبدالله رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا کان مروِي آهي، تاجدارِ مدينه منوره سلطان مڪه مڪرمه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ عاليشان آهي: ”جنهن ماه رمضان حاصل ڪيو ۽ هن جا روزا نه رکيا اهو شخص شقي (يعني بدبخت) آهي. جنهن پنهنجي والدين يا انهن مان ڪنهن هڪ سان سنو سلوڪ نه ڪيو اهو به شقي (يعني بدبخت) آهي. ۽ جنهن وٽ منهنجو ذڪر ٿيو ۽ ان مون تي درود نه پڙهيو اهو به شقي

(يعني بدبخت) آهي. (مجمع الزوائد ج 3، ص 340، حديث 4773)

ميري فضول گوئی کی عادت نکال دو

ذکر درود هر گهڑی ورد زبان رہے

صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!

منا منا اسلامي ڀائرو! ثواب حاصل ڪرڻ خاطر بيان ٻڌڻ کان پهريان

سنيون سنيون نيتون ڪري وٺون ٿا. فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ:

«يَبِيَّةُ الْمُؤْمِنِ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلِهِ» يعني مسلمان جي نيت ان جي عمل کان بهتر آهي.¹

۱. ڀمدني ڪڻ: (1) بغير سني نيت جي ڪنهن به نيڪ عمل جو ثواب ناهي ملندو.

(2) جيتريون سنيون نيتون وڌيڪ، اوترو ثواب به وڌيڪ.

بيان ٻڌڻ جون نيتون

✿ نگاهون جهڪائي پوري توجه سان بيان ٻڌندس ✿ تڪ

لڳائي ويهڻ بدران علمِ دين جي تعظيم خاطر جيترو ٿي سگهيو ٻئي

گوڏا وڃائي ويهندس ✿ ضرورت پوڻ تي ٻين جي لاءِ سرڪي جاءِ

ڪشاده ڪندس ✿ ڌڪو وغيره لڳو ته صبر ڪندس، گهوري ڏسڻ ۽

اٽڪڻ کان بچندس ✿ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! وغيره ٻڌي ثواب

ڪمائڻ ۽ صدا لڳائڻ وارن جي دل جوئي (يعني دلداري) جي لاءِ بلند آواز

سان جواب ڏيندس ✿ بيان کان پوءِ پاڻ اڳتي وڌي سلام، مصافحو ۽

انفرادي ڪوشش ڪندس.

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيب!

¹ (المعجم الكبير للطبراني، باب السيقن، سهل بن سعد الساعدي الحديث: 5942، ج 6، ص 185)

بيان ڪرڻ جون نيتون

مان به نيت ڪيان ٿو ❁ الله جي رضا حاصل ڪرڻ ۽ ثواب حاصل ڪرڻ جي لاءِ بيان ڪندس ❁ ڏسي بيان ڪندس ❁ سيپاري 14

سورة النحل آيت نمبر 125: **أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالنُّوْعِطَةِ الْحَسَنَةِ**

”ترجمو ڪنز الايمان: پنهنجي رب جي وات جي طرف سڌ پڪي سمجھه ۽ چڱي نصيحت سان“ ۽ بخاري شريف (حديث: 4361) جي هن فرمان مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: **بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً¹** يعني ”منهنجي طرفان پهچايو جيتوڻيڪ هڪ ئي آيت هجي“ ۾ ڏنل احڪام جي پيروي ڪندس ❁ نيڪي جو حڪم ڏيندس ۽ بُرائي کان منع ڪندس ❁ شعر پڙهڻ، عربي، انگريزي ۽ ڏکيا لفظ ڳالهائڻ دؤران دل جي اخلاص تي توجهه رکندس يعني پنهنجي علميت جو ڏاڪو ويهارڻ مقصود ٿيو ته ڳالهائڻ کان بچندس ❁ مدني قافلي، مدني انعامات ۽ علاقائي دوره براءِ نيڪي جي دعوت وغيره جي رغبت ڏياريندس ❁ تهڪ ڏيڻ ۽ ڏيارڻ کان بچندس ❁ نظر جي حفاظت بڻائڻ جي خاطر حتي الامکان نگاهون جهڪائي رکندس.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

1... بخاري، ڪتاب احاديث الانبياء، باب ماذكر عن بني اسرائيل، 462/2، حديث: 3461

آقا ﷺ جو بيان جنت نشان

حضرت سيّدنا سلمان فارسي رضی اللہ تعالیٰ عنہ فرمائن ٿا ته ”محبوبِ رحمن، رحمتِ عالميان، مڪي مدني سلطان صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ شعبان مهيني جي آخري ڏينهن بيان فرمايو، ”اي انسانو! توهان وٽ عظمت وارو برڪت وارو مهينو آيو. اهو مهينو جنهن ۾ هڪ رات (اهڙي به آهي جيڪا) هزار مهينن کان بهتر آهي. هن (مبارڪ مهيني) جا روزا الله عَزَّوَجَلَّ فرض ڪيا ۽ ان جي رات ۾ قيام (يعني تراويح) تَطَوُّعَ (يعني سُنَّت) آهي. جيڪو هن ۾ نيڪيءَ جو ڪم ڪري ته اهو ائين آهي جيئن ٻئي ڪنهن مهيني ۾ فرض ادا ڪيائين ۽ هن ۾ جنهن فرض ادا ڪيو ته اهو ائين آهي جيئن ٻين ڏينهن ۾ ستر فرض ادا ڪيائين. هي مهينو صبر جو آهي ۽ صبر جو ثواب جٽ آهي ۽ هي مهينو مُؤاسات (يعني غمخواري ۽ پلائيءَ) جو آهي ۽ هن مهيني ۾ مومن جو رزق وڌايو ويندو آهي. جيڪو هن ۾ روزيدار کي افطار ڪرائي ان جي گناهن جي لاءِ مغفرت آهي ۽ ان جو ڪنڌ باه کان آزاد ڪيو ويندو ۽ هن افطار ڪرائڻ واري کي اهڙو ئي ثواب ملندو جهڙو روزي رکڻ واري کي ملندو، بغير ان جي، جو اُن جي اجر ۾ ڪجهه گهٽتائي ٿئي.“ اسان عرض ڪيو، يا رسول الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اسان مان هر شخص وٽ اها شيءِ ناهي جنهن سان روزو افطار ڪرائي. پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو: الله تعالیٰ هي ثواب (ته) ان (شخص) کي ڏيندو، جيڪو هڪ ڏک ڪير يا هڪ ڪارڪ يا هڪ ڏک پاڻيءَ سان روزو افطار ڪرائي ۽ جنهن روزيدار کي پيٽ پري ڪاريو، ان کي الله تعالیٰ منهنجي حوض مان پيئاريندو جو ڪڏهن اجارو نه ٿيندو. ايتري تائين جو جنت ۾

داخل ٿي وڃي. هي اهو مهينو آهي جو ان جو اول (يعني شروعاتي ڏھ ڏينهن) رحمت آهي ۽ ان جو وچ (يعني وچيان ڏھ ڏينهن) مغفرت آهي ۽ آخر (يعني آخري ڏھ ڏينهن) جهنم کان آزادي آهي. جيڪو پنهنجي غلام تي هن مهيني ۾ تخفيف ڪري (يعني ڪم گهٽ وٺي) الله تعاليٰ ان کي بخشي ڇڏيندو ۽ جهنم کان آزاد فرمائي ڇڏيندو. هن مهيني ۾ چار ڳالهين جي ڪثرت ڪريو. انهن مان ٻه اهڙيون آهن جن جي ذريعي توهان پنهنجي رب **عَزَّوَجَلَّ** کي راضي ڪندؤ ۽ بقايا ٻن کان توهان کي بي نيازي ناهي، پوءِ اهي ٻه ڳالهيون جن جي ذريعي توهان پنهنجي رب **عَزَّوَجَلَّ** کي راضي ڪندؤ اهي هي آهن. (1) **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** جي گواهي ڏيڻ. (2) استغفار ڪرڻ. جڏهن ته اهي ٻه ڳالهيون جن کان توهان کي غنا (يعني بي نيازي) ناهي اهي هي آهن. (1) الله تعاليٰ کان جنت طلب ڪرڻ. (2) جهنم کان الله **عَزَّوَجَلَّ** جي پناهه طلب ڪرڻ. - (صحيح ابن خزيمة، ج 3، ص: 191، حديث: 1884، فيضان سنت ص 857)

اَبَرِ رَحْمَتٍ چهاگيا هه اور سماں هه نور نور
 هر گهڙي رحمت بھري هه هر طرف هين برکتين
 فَضْلِ رَبِّ سَه مَغْفِرَتِ كَاهُو گياسامان هه
 ماه رمضان رحمتون اور برکتون کي کان هه

(وسائل بخشش، ص 405)

منا منا اسلامي پاڻرو! اسان جي خوش نصيبي جو هڪ ڀيرو ٻيهر الله **عَزَّوَجَلَّ** اسان کي رمضان المبارڪ جو مهينو ڏسڻ نصيب فرمايو، ان مبارڪ مهيني جي جلوه گري ته ڇا ٿيندي آهي، الله تعاليٰ جي فضل و ڪرم سان رحمت جا دروازا کوليا ويندا آهن ۽ خوب مغفرت جا پروانا تقسيم ٿيندا آهن، تنهنڪري اسان کي ان جي آمد تي خوب خوشي جو اظهار ڪرڻ گهرجي ۽ ان جي استقبال جي لاءِ پهرين کان ئي تياري

ڪرڻ گهرجي. هاڻي جيڪا حديثِ پاڪ توهان جي سامهون پيش ڪئي وئي، ان مان ماهِ رمضان المبارڪ جي رحمتن، برڪتن ۽ عظمتن جو خوب خوب اندازو لڳائي سگهجي ٿو. جيئن ته توهان ملاحظه فرمايو ته ان مهيني ۾ نفلي عبادت جو ثواب فرض جي برابر ۽ فرض جو ثواب ستر (70) فرض جي برابر ڪيو ويندو آهي ۽ اهڙي طرح هن مهيني ۾ روزو افطار ڪرائڻ وارن جي مغفرت به ڪئي ويندي آهي ۽ مؤمن جو رزق به وڌايو ويندو آهي، ان کان علاوه ٻيون بي شمار رحمتون ۽ برڪتون ان مبارڪ مهيني ۾ حاصل ٿينديون آهن. تنهنڪري اسان کي گهرجي ته اسان ان مقدس مهيني ۾ خوب دل کولي ڪري صدقو ۽ خيرات ڪندا ڪريون ۽ وڌ کان وڌ عبادت ڪريون، خصوصاً ڪلمو شريف زياده تعداد ۾ پڙهي ڪري ۽ بار بار استغفار يعني خوب توبه جي ذريعي الله تعاليٰ کي راضي ڪرڻ جي ڪوشش ڪرڻ گهرجي. الله تعاليٰ کان جنت ۾ داخلا ۽ جهنم کان پناهه جون تمام گهڻيون التجائون ڪرڻ گهرجن. ڪاش! اسان گناهگارن کي ماهِ رمضان جي صدقي، سرور ڪون و مڪان، مڪي مدني سلطان، رحمتِ عالميان، محبوبِ رَحْمَنِ عَزَّوَجَلَّ و صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي رحمت پري هٿن سان جهنم کان آزاديءَ جي چٽي ملي وڃي. امامِ اهل سنت عَلَيْهِ رَحْمَةُ الرَّحْمٰن بارگاهِ رسالت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ۾ عرض ڪن ٿا:

تمنا ۽ فرمايے روزِ محشر

يہ تیری رہائی کی چٽی ملی ہے

(حدائقِ بخشش، ص ۱۸۸) (فيضانِ سنت ص ۸۶۷)

منا منا اسلامي ڀائرو! اسان جي اسلافِ ڪرام **رَحْمَهُمُ اللهُ السَّلَامُ** جو هي مبارڪ معمول هوندو هو ته جڏهن رمضان المبارڪ جو پيارو مهينو تشریف آڻيندو هو ته ان جي استقبال جي لاءِ خوب ڌوم ڌام سان تياري ڪندا ۽ ان جي آمد تي خوش ٿيندا هئا، ڇو جو هي اهو مبارڪ مهينو آهي جو ان جي تياري صرف اسان ئي نه ڪندا آهيون بلڪ رمضان المبارڪ جي استقبال لاءِ سڄو سال جڻت کي سينگارڻو ويندو آهي. جيئن ته حضرت سيڏنا عبدالله ابن عمر **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا** کان روايت آهي ته تاجدارِ مدينه، سُورِ قَلْبِ وَ سَيْنِ، فيضِ گنجينه، صاحبِ معطرِ پسينه **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جو فرمانِ عاليشان آهي، ”بيشڪ جڻت ابتدائي سال کان ايندڙ سال تائين رمضان المبارڪ جي لاءِ سڄائي ويندي آهي ۽ فرمايائون، رمضان شريف جي پهرين ڏينهن جڻت جي وڻن جي هيٺان وڏين وڏين اکين وارين حورن تي هوا هلندي آهي ۽ اهي عرض ڪنديون آهن، ”اي پروردگار! **عَدَّوَجَلَّ** پنهنجي بانهن مان اهڙن بانهن کي اسان جو مڙس بڻاءِ جن کي ڏسي اسان جون اکيون ٿڌيون ٿين ۽ جڏهن اهي اسان کي ڏسن ته انهن جون به اکيون ٿڌيون ٿين.“

(شعب اليمان ج 3 ص 312، حديث 3633، فيضان سنت ص 864)

منا منا اسلامي ڀائرو! ماهِ رمضان جي فيضان جي ڇا ڳالهه ڪجي! ان جي هر گهڙي رحمت پري آهي. تنهنڪري اسان کي به ان مبارڪ مهيني ۾ نماز، روزو، ثلاثِ قرآن، ذڪر و اذڪار ۽ ٻين عبادتن جي لاءِ تيار ٿي وڃڻ گهرجي جو ان مهيني ۾ اجر ۽ ثواب تمام گهڻو وڌي ويندو آهي، انهيءَ متعلق هڪ ٻي ايمان افروز حديثِ پاڪ ٻڌون ٿا ته جيئن اسان جي دل ۾

ان مقدس مهيني جي اهميت مزيد اجاگر ٿئي ۽ هي به معلوم ٿئي ته ان مهيني ۾ عبادتن ۽ رياضتن تي ڪيتري قدر انعامات ۽ اڪرامات جون بارشون ٿين ٿيون. جيئن ته سيّدنا ابو سعيد خُدري رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي، مڪي مدني سلطان، رحمتِ عالميان صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ رحمت نشان آهي: ”جڏهن رمضان جي مهيني جي پهرين رات ايندي آهي ته آسمانن ۽ جنت جا دروازا کوليا ويندا آهن ۽ آخري رات تائين انهن مان ڪوئي دروازو بند ناهي ٿيندو. ۽ جيڪو به ٻانهو هن مبارڪ مهيني جي ڪنهن به رات ۾ نماز پڙهي ٿو ته اللهُ عَزَّوَجَلَّ ان جي لاءِ هر سجدي جي عيوض (يعني بدلي ۾) پنڊرهن سو (1500) نيڪيون لکندو آهي ۽ ان جي لاءِ جنت ۾ ڳاڙهي ياقوت جو گهر بڻائيندو آهي. جنهن ۾ سٺ هزار (60,000) دروازا هوندا آهن ۽ هر دروازي تي سون جي مُلَمَعَ ڪاري (سون جو ڪم) ٿيل هوندو جن ۾ ڳاڙها ياقوت جڙيل هوندا. پوءِ جيڪو رمضان جي مهيني جو پهريون روزو رکي ٿو ته ان جي گذريل رمضان جي پهرين روزي تائين جا گناهه مُعاف ڪيا ويندا آهن ۽ ان جي لاءِ روزانه فجر جي نماز کان سج لٿي تائين ستر هزار (70,000) فرشتا مغفرت جي دعا ڪندا رهن ٿا. رمضان جي هر رات ۽ ڏينهن ۾ جڏهن به هُو سجدو ڪري ٿو ان جي هر سجدي جي عيوض (يعني بدلي ۾) کيس (جنت ۾) هڪ اهڙو وڻ عطا ڪيو وڃي ٿو جو ان جي چانوَ ۾ گهوڙي سوار پنج سو (500) سالن تائين هلندو رهي.“

(شعب الايمان، فضائل شهر رمضان، باب في الصيام، رقم ۳۶۳۵، ج ۳، ص ۳۱۴)

بھايو! بھنو! گناھون سے سبھی توبہ کرو
خُلد کے ڌر کھل گئے ہیں داخلہ آسان ہے

(وسائلِ بخشش، ۷۰۶)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! ڏنو توھان تہ رمضان المبارڪ جي مھيني جون ڪھڙيون ڪھڙيون برڪتون آھن بلڪہ هي مھينو خود سڄو رحمت ڀريو آھي. جو رمضان جي پھرين رات اچڻ تي آسمانن جا دروازا کوليا ويندا آھن ۽ آخري رات تائين انھن مان ڪوبہ بند نہ ڪيو ويندو آھي، تہ جڏھن پھرين رات تي ايتري قدر انعامات ۽ اڪرامات جون خوشخبريون آھن تہ پوءِ پوري مھيني جي رحمتن، فضيلتن ۽ برڪتن جو اندازو ڪير ڪري سگھي ٿو ۽ جيئن تہ ان مھيني ۾ شياطين کي قيد ڪيو ويندو آھي تنھنڪري نيڪيون ڪرڻ مزيد آسان ٿي ويندو آھي، پر جيڪڏھن اڃا بہ ڪو نيڪيون نہ ڪري ۽ عبادت ۾ سستي ڪري تہ اھا تمام گھڻي افسوس جي ڳالھ آھي، تنھنڪري اسان کي گھرجي تہ ان مھيني جي قدر ڪريون ۽ ٻين کي بہ ان جي ترغيب ڏياريون تہ ان جھڙو مبارڪ مھينو ٻيو ڪو ناھي، جيئن تہ ان مھيني جي حوالي سان شيخ طريقت، امير اھلسنت، باني دعوتِ اسلامي حضرت علامہ مولانا ابو بلال محمدالياس عطارقادري رضوي ضيائي دَامَتْ بَرَكَاتُھُمْ الْعَالِيَة جن "فيضانِ رمضان" ۾ جيڪي خصوصيات بيان فرمايون آھن، اچو تہ! ان مان ڪجھہ ٻڌون ٿا، جيئن تہ

مهينن ۾ صرف ماهِ رمضان جو نالو قرآن شريف ۾ ورتو ويو. عورتن ۾ صرف بي بي مريم رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا جو نالو قرآن ۾ آيو. صحابه ۾ صرف حضرت سيِّدنا زيد ابن حارثه رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جو نالو قرآن ۾ ورتو ويو جنهن مان انهن تنهي جي عظمت معلوم ٿي. رمضان شريف ۾ افطاري ۽ سَحْرِيءَ جي وقت دعا قبول ٿيندي آهي. يعني افطار ڪرڻ وقت ۽ سَحْرِيءَ ڪڍي ڪري. هيءَ فضيلت ڪنهن ٻئي مهيني کي حاصل ناهي. رمضان ۾ پنج حرف آهن ر ، م ، ض ، ا ، ن . ر مان مراد رحمتِ الهي عَزَّوَجَلَّ مير مان مراد محبتِ الهي عَزَّوَجَلَّ، ض مان مراد ضمانِ الهي عَزَّوَجَلَّ، الف مان مراد امانِ الهي عَزَّوَجَلَّ، ن مان مراد نورِ الهي عَزَّوَجَلَّ ۽ رمضان ۾ پنج عبادتون خاص طور تي ٿينديون آهن. روزو، تراويح ، قرآن جي تلاوت، اعتڪاف، شبِ قدر ۾ عبادتون. پوءِ جيڪو دل جي سچائيءَ سان هي پنج 5 عبادتون ڪري اهو انهن پنجن 5 انعامن جو مستحق (حقدار) آهي. (تفسير نعيمي ج 2، ص 208، فيضان سنت ص 863)

آگيا رمضان عبادت پر ڪراب باندھ لو
فيض لے لو جلد يہ دن تيس کا مہمان ہے

(وسائلِ بخشش، ص ۷۰۵)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

اعتڪاف جي ترغيب

منا منا اسلامي پاڻرو! رمضان المبارڪ جي برڪتن مان چڱي طرح فائدو حاصل ڪرڻ جي لاءِ ان مهيني ۾ اعتڪاف ڪرڻ گهرجي جو پياري آقا

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ماهه رمضان جي پوري مهيني جو اعتكاف ڪندا هئا، خاص طور تي آخري ڏهه 10 ڏينهن جو اهتمام فرمائيندا هئا. هڪ ڀيري ڪنهن خاص عذر جي تحت پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ رمضان المبارڪ ۾ اعتكاف نه ڪري سگهيا ته شوال المڪرم جي آخري عشري ۾ اعتكاف فرمايو. (صحيح بخاري ج ۱ ص ۶۷۱ حديث ۲۰۳۱) اهڙي طرح هڪ ڀيري سفر جي سبب پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو اعتكاف رهجي ويو ته ٻئي رمضان شريف ۾ 20 ڏينهن جو اعتكاف فرمايو. (جامع ترمذي ج ۲ ص ۲۱۲ حديث ۸۰۳) ايئن ته اعتكاف جا بيشمار فضائل آهن پر عاشقن جي لاءِ ته ايتري ئي ڳالهه ڪافي آهي ته آخري عشري جو اعتكاف ڪرڻ سنت آهي. هي تصور ئي مزو ڏيندڙ آهي ته اسان پياري سرڪار، مديني جي تاجدار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي هڪ پياري سنت ادا ڪري رهيا آهيون. اعتكاف جو هڪ وڏو فائدو هي به آهي ته جيترا ڏينهن مسلمان اعتكاف ۾ رهندو گناهن کان بچيل رهندو ۽ جيڪي گناهه هُو ٻاهر رهي ڪري ها، ان کان محفوظ رهندو. پر هي الله عَزَّوَجَلَّ جي خاص رحمت آهي ته ٻاهر رهي ڪري جيڪي نيڪيون ڪندو هو، اعتكاف جي حالت ۾ جيتوڻيڪ هو انهن کي ڪري نٿو سگهي پر پوءِ به اهي ان جي نامئه اعمال ۾ بدستور لکيون وينديون ۽ ان جو ثواب به ملندو رهندو. جيئن ته

فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ آهي: ”اعتكاف ڪرڻ وارو گناهه کان بچيل رهندو آهي ۽ ان جي لاءِ تمام نيڪيون لکيون وينديون آهن جيئن ان جي ڪرڻ واري جي لاءِ هونديون آهن.“ (ابن ماجه ج ۲ ص ۳۶۵ حديث ۱۷۸۱) حضرت سيّدنا حسن بصري رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان منقول آهي، ”معتكف ڪي هر روز هڪ حج جو ثواب ملندو آهي.“ (شعب الايمان، ج ۳، ص ۴۲۵، الحديث ۳۹۶۸)

اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ اسان کي به رمضان شريف ۾ اعتڪاف جون برڪتون حاصل ڪرڻ جي سعادت عطا فرمائي.

اٰمِيْنَ بِجَاہِ النَّبِيِّ الْاَمِيْنِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيْب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدًا

منا منا اسلامي ڀائرو! جهڙي طرح رمضان المبارڪ ۾ نيڪ اعمال ڪرڻ تمام وڏي سعادت آهي، اهڙي طرح گناه ڪرڻ تمام وڏي خساري جو سبب آهي، ٿيڻ ته ايئن گهرجي جو ان مهيني ۾ خوب عبادت ڪري رب عَزَّوَجَلَّ کي راضي ڪيو وڃي، پر افسوس ڪجهه ماڻهو اهڙا به هوندا آهن، جيڪي ان مهيني ۾ به گناهن ڪرڻ کان نه مڙندا آهن، نه انهن کي نمازن جو خيال هوندو آهي نه روزن جو فڪر، بلڪ ان مقدس مهيني ۾ فلمون، ڊراما، ڪوڙ، غيبت، چغلي ۽ نه ڄاڻي ڪهڙن ڪهڙن گناهن ۾ مبتلا رهندا آهن، اهڙي طرح رمضان المبارڪ جي پاڪيزه راتين ۾ اسان جا ڪيترائي نوجوان محلي ۾ ڪرڪيٽ، فٽ بال وغيره رانديون ڪيڏندا آهن ۽ خوب هل هنگامو ڪندا آهن ۽ اهڙيءَ طرح اهي بدنصيب پاڻ ته عبادت کان محروم رهندا ئي آهن پر ٻين جي لاءِ به بيحد پريشانيءَ جو ڪارڻ بڻبا آهن نه پاڻ عبادت ڪندا آهن ۽ نه ئي ٻين کي ڪرڻ ڏيندا آهن. اهڙي قسم جون رانديون الله عَزَّوَجَلَّ جي ياد کان غافل ڪرڻ واريون آهن. نيڪ ماڻهو ته انهن راندين کان سدائين پري ئي رهندا آهن. پاڻ ڪيڏڻ ته نهيو، اهڙيون رانديون ۽ تماشا ڏسندا به ناهن بلڪ ان قسم جي راندين جو اکين ڏٺو حال (Commentary) به ناهن ٻڌندا. تنهن ڪري اهڙين حرڪتن کان هميشه بچڻ گهرجي ۽ خاص طور تي رمضان المبارڪ جون بابرڪت گهڙيون ته هرگز هرگز اهڙيءَ طرح برباد نه ڪرڻ گهرجن.

(فيضانِ سنّت ص 927)

منا مٿا اسلامي پاڻرو! رمضان المبارڪ جو تقدس پامال ڪرڻ واري جي متعلق ڪيتري سخت وعيد وارد ٿي آهي. اچو ٻڌون ۽ عبرت حاصل ڪريون.

رمضان ۾ گناھ ڪرڻ وارو

سَيِّدُنَا اَمْرَ هَانِي رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا کان روايت آهي ته ٻنهي جهانن جي سلطان، شهنشاھ ڪون و مڪان، سرور ديشان، محبوبِ رَحْمَنِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ عبرت نشان آهي: ”منهنجي امت ذليل ۽ خوار نه ٿيندي جيسيتائين اها ماھ رمضان جو حق ادا ڪندي رهندي.“ عرض ڪيو ويو يا رسول الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ رمضان جي حق کي ضايع ڪرڻ ۾ انهن جو ذليل ۽ خوار ٿيڻ ڇا آهي؟ فرمايائون، ”هن مهيني ۾ سندن حرام ڪمن جو ڪرڻ، پوءِ فرمايائون، جنهن هن مهيني ۾ زنا ڪئي يا شراب پيتو ته ايندڙ رمضان تائين الله عَزَّوَجَلَّ ۽ جيترا آسماني فرشتا آهن سڀئي ان تي لعنت ڪندا آهن. پوءِ جيڪڏهن هي شخص ايندڙ ماھ رمضان کي حاصل ڪرڻ کان پهريان ئي مري ويو ته وٽس ڪا اهڙي نيڪي نه هوندي جيڪا کيس جهنم جي باھ کان بچائي سگهي. سو توهان ماھ رمضان جي معاملي ۾ ڊڄو ڇو ته جهڙيءَ طرح هن مهيني ۾ ٻين مهينن جي مقابلي ۾ نيڪيون وڌايون وينديون آهن تهڙيءَ طرح گناھن جو به معاملو آهي.“

(المعجم الصغير للطبراني ، ص 247، فيضان سنت، ص 9919)

تُوبُوا إِلَى اللَّهِ! اسْتَغْفِرِ اللَّهُ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

بي قدر و خبردار!

منا منا اسلامي ڀائرو! توهان ڏٺو ته رمضان المبارڪ جو تقدس پامال ڪرڻ وارن (يعني ان جو احترام نه ڪرڻ) کي ان حديث پاڪ ۾ ڪيتري قدر جهنگهوڙيو ويو آهي، تنهنڪري ڊڄي وڃو! ۽ ماه رمضان جي بيقدريءَ کان بچڻ لاءِ خصوصيت سان اهميت ڪري وٺو. جيڪڏهن اسين ذلت ۽ خواري کان بچڻ چاهيون ٿا ته اسان کي رمضان جو ادب ۽ احترام ڪرڻو پوندو، هن مبارڪ مهيني ۾ ٻين مهينن جي مقابلي ۾ جهڙيءَ طرح نيڪيون وڌايون وينديون آهن تهڙيءَ طرح ٻين مهينن جي مقابلي ۾ گناهن جون هلاڪتون به وڌي وينديون آهن. ماه رمضان ۾ شراب پيئڻ وارو ۽ زنا ڪرڻ وارو ته اهڙو بدنصيب آهي جو ايندڙ رمضان کان پهريان پهريان مري ويو ته هاڻي وٽس ڪا نيڪي اهڙي نه هوندي جيڪا کيس جهنم جي باه کان بچائي سگهي. ياد رهي! اکين جو زنا بدنگاهي، هٿن جو زنا اجنبي عورت کي (يا شهوت سان امرد يعني خوبصورت چوڪري) کي چُهڻ آهي، انهيءَ ڪري خبردار! خبردار! خبردار! ماه رمضان ۾ خصوصي طور تي پنهنجو پاڻ کي بدنگاهي ۽ امرد کي ڏسڻ کان بچايو. جيترو تي سگهي ”اکين جو قفلِ مدينه“ لڳائي ڇڏيو يعني نگاهون هيٺ رکڻ جي ڀرپور ڪوشش ڪريو. افسوس! صد هزار افسوس! ڪڏهن ڪڏهن ته نمازي ۽ روزيدار به ماه رمضان جي بي حرمتي جي ڪري قهرِ قهار ۽ غضبِ جبار جو شڪار ٿي عذابِ نار ۾ گرفتار ٿي ويندا آهن.

دل تي ڪارو نقطو

حديث مبارڪ ۾ اچي ٿو، ”جڏهن ڪو انسان گناهه ڪندو آهي ته ان جي دل تي هڪ ڪارو نقطو بڻجي ويندو آهي، جڏهن ٻئي ڀيري گناهه ڪندو آهي

ته بيو ڪارو نقطو بڻجي ويندو آهي ايستائين جو ان جي دل ڪاري ٿي ويندي آهي. نتيجي ۾ پلائيءَ جي ڳالهه سندس دل تي اثر انداز ناهي ٿيندي.
(الدرالمشور ج 8 ص 446)

هاڻي ظاهر آهي جنهن جي دل ئي زنگجي خراب ۽ ڪاري ٿي چُڪي هجي ان تي پلائيءَ جي ڳالهه ۽ نصيحت ڪتي اثر ڪندي؟ ماهِ رمضان هجي يا غير رمضان اهڙي انسان جو گناهه کان پري ۽ بيزار رهڻ نهايت ئي ڏکيو ٿي ويندو آهي. ان جي دل نيڪيءَ جي طرف مائل ئي ناهي ٿيندي. جيڪڏهن هُو نيڪيءَ جي طرف اچي به ويو ته اڪثر ان جي دل انهيءَ ڪارڻ جي سبب نيڪيءَ ۾ ناهي لڳندي ۽ هُو ستن پري مدني ماحول مان پڇڻ جون تدبيرون ئي سوچيندو آهي. ان جو نفس ان کي ڊگهيون اميدون ڏياريندو آهي، غفلت ان کي گهيري وٺندي آهي ۽ اهو بدنصيب ستن پري مدني ماحول کان پري وڃي پوندو آهي. ماهِ رمضان جون مبارڪ گهڙيون بلڪ ڪڏهن ڪڏهن پوريون پوريون راتيون اهڙو شخص راند روند، گانن باجن، تاس ۽ شطرنج، گپ شپ وغيره ۾ برباد ڪندو آهي.

گنهه لمحہ بہ لمحہ ہائے! اب بڑھتے ہی جاتے ہیں
نہیں پر اس پہ ہائے کچھ ندامت یارسول اللہ
گنهہ کر کر کے ہائے! ہو گیا دل سخت پتھر سے
کروں کس سے کہاں جا کر شکایت یارسول اللہ

(وسائل بخشش، ص ۳۲۸)

دل جي ڪارڻ جو علاج

منا منا اسلامي ڀائرو! هن دل جي ڪارڻ جو علاج ضروري آهي ۽ هن جي علاج جو هڪ اثرائتو ذريعو ڪامل پير به آهي. يعني ڪنهن اهڙي بزرگ جي هٿ ۾ هٿ ڏنو وڃي جيڪو پرهيزگار ۽ سنڌن جو پيروڪار هجي، جنهن جي زيارت خدا ۽ مصطفيٰ عَزَّوَجَلَّ و صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي ياد ڏياري، جنهن جون ڳالهيون صلوة و سنڌ جو شوق اپارڻ واريون هجن. جنهن جي صحبت موت ۽ آخرت جي تياريءَ جو جذبو وڌائيندي هجي. جيڪڏهن خوش قسمتي سان اهڙو ڪامل پير هٿ اچي ويو ته **إِنْ شَاءَ اللهُ** عَزَّوَجَلَّ دل جي ڪارڻ جو ضرور علاج ٿي ويندو. (فيضانِ سنت ص 920) ۽ هي **اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** جو خاص ڪرم آهي! جو هو هر دور ۾ پنهنجي پياري حبيب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي امت جي اصلاح جي لاءِ پنهنجا اولياءَ ڪرام رَحِمَهُمُ اللهُ السَّلَامَ ضرور پيدا فرمائيندو آهي. جيڪي پنهنجي مؤمنانه حڪمت ۽ فراست جي ذريعي ماڻهن کي هي ذهن ڏيڻ جي ڪوشش فرمائيندا آهن ته ”مون کي پنهنجي ۽ سڄي دنيا جي ماڻهن جي اصلاح جي ڪوشش ڪرڻي آهي **(إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ)**“ في زمانه مرشدِ ڪامل جو هڪ مثال شيخ طريقت، اميرِ اهلِسنّت، باني دعوتِ اسلامي، حضرت علامه مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري رضوي ضيائي دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ آهن، جن جي نگاهِ ولايت لکين مسلمانن بالخصوص نوجوانن جي زندگين ۾ مدني انقلاب برپا ڪري ڇڏيو آهي. جيڪي اسلامي ڀائر ڪنهن جا مريد نه آهن انهن جي خدمت ۾ مشورتاً عرض آهي! ته پنهنجي دنيا ۽ آخرت جي بهتري جي لاءِ هن زماني جي سلسلهءِ عاليه قادريه رضويه جي عظيم بزرگ ۽ عظيم علمي ۽

رُوحاني شخصيت شيخ طريقت، اميرِ اهلِ سُنَّت، باني دعوتِ اسلامي،
 حَضرتِ علامه مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري رَضوي ضيائي
 دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ جا مريد بڻجي وڃو. يقيناً مريد ٿيڻ ۾ ڪوبه نقصان ناهي،
 ٻنهي جهانن ۾ **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** فائدو ئي فائدو آهي. ڪهڙي خبر جو ڪڏهن
 انهن جي هڪ نظر اسان تي پئجي وڃي ۽ اسان جي ظاهر ۽ باطن جي سڀ
 گندگي، قلب ۽ فڪر جي تمام ڪاراڻ ڌوپجي وڃي.

ياد رکو! ڪنهن شخص کي هر وقت گناهن ۾ مبتلا رهندي ڏسي
 ان جي باري ۾ هرگز هرگز هي چوڻ جي اجازت ناهي ته ان جي دل تي مهر
 لڳي ويئي يا ان جي دل ڪاري ٿي ويئي تڏهن ته نيڪيءَ جي دعوت ان
 تي اثر نٿي ڪري. يقيناً الله **عَزَّوَجَلَّ** ان ڳالهه تي قادر آهي ته ان کي توبه جي
 توفيق عطا فرمائي جنهن سان هو حق ۽ سچ جي وات تي اچي وڃي.
 تنهنڪري ڪنهن ٻئي جا عيب تلاش ڪرڻ جي بجاءِ پنهنجي ظاهر ۽ باطن
 کي سنوارڻ جي ڪوشش ڪئي وڃي. الله **عَزَّوَجَلَّ** اسان جي دل جي ڪاراڻ
 کي ختم فرمائي.

اٰمِيْنَ بِجَاةِ النَّبِيِّ الْاَمِيْنَ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اُڻهه نه آنهه ڪبهي بهي گناهه کي جانب
 عطا ڪرم سے هو ايي مجھے حيا يارب!
 کسی کی خامیاں دیکھیں نہ میری آنکھیں اور
 سنیں نہ کان بھی عیبوں کا تذکرہ یارب!

(وسائلِ بخشش، ص ۸۳)

منا منا اسلامي ڀائرو! رمضان ۾ گناھ ڪرڻ جي حوالي سان هڪ عبرت انگيز حڪايت ٻڌو خوفِ خدا **عَزَّوَجَلَّ** کان ڏکي وڃو! خاص ڪري اهي ماڻهو هن حڪايت مان عبرت جو درس حاصل ڪن. جيڪي روزو رکڻ جي باوجود تاس، شطرنج، لُڊو، وڊيو گيمز، فلمون ڊراما، گانا باجا وغيره وغيره بُراين کان پري نه ٿا رهن. جيئن ته

قبر جو پوائتو منظر!

منقول آهي ته هڪ ڀيري امير المؤمنين حضرت مولاءِ ڪائنات، علي المرتضيٰ، شير خدا **كَرَّمَ اللهُ تَعَالَى وَجْهَهُ الْكَرِيمَ** قبرن جي زيارت لاءِ ڪوفي جي قبرستان تشریف وٺي ويا. اتي هڪ تازي قبر تي نظر پيو. کين ان جي حالت معلوم ڪرڻ جي خواهش ٿي. سو بارگاهه خُداوندي **عَزَّوَجَلَّ** ۾ عرض گذار ٿيا. يا الله **عَزَّوَجَلَّ** هن ميٽ جا حالات مون تي منڪشف (يعني ظاهر) فرمائ. الله **عَزَّوَجَلَّ** جي بارگاهه ۾ سندن التجا هڪدم ٻڌي ويئي ۽ ڏسندي ئي ڏسندي سندن ۽ ان مُردِي جي وچ ۾ جيترا پردا رڪاوٽ بڻيل هئا سڀئي هٽايا ويا هاڻي هڪ قبر جو پوائتو منظر سندن آڏو هو، ڇا ٿا ڏسن ته مُردو باهه ۾ وڪوڙيل آهي ۽ روئي روئي کين هيئن فرياد ڪري رهيو آهي:

يَا عَلِيُّ! اَنَا غَرِيبٌ فِي النَّارِ وَحَرِيبٌ فِي النَّارِ

يعني: ”يا علي! **كَرَّمَ اللهُ تَعَالَى وَجْهَهُ الْكَرِيمَ** مان باهه ۾ ٻڏل آهيان ۽ باهه ۾ سڙي رهيو آهيان.“ قبر جي دهشت ناڪ منظر ۽ مُردِي جي دردناڪ دانهن حيدر ڪرار **كَرَّمَ اللهُ تَعَالَى وَجْهَهُ الْكَرِيمَ** کي بيقرار ڪري ڇڏيو. پاڻ **كَرَّمَ اللهُ تَعَالَى وَجْهَهُ الْكَرِيمَ** پنهنجي رحمت واري پروردگار **عَزَّوَجَلَّ** جي درٻار ۾ هٿ ڪنيائون ۽ نهايت ئي

عاجزي سان ان ميٽ جي بخشش جي لاءِ درخواست پيش ڪيائون. غيب مان آواز آيو. ”اي علي (ڪَرَّمَ اللهُ تَعَالَى وَجْهَهُ الْكَرِيمَ) اوهان (ڪَرَّمَ اللهُ تَعَالَى وَجْهَهُ الْكَرِيمَ) هن جي سفارش نه ٿي فرمايو ڇو ته روزا رکڻ جي باوجود هي شخص رمضان المبارڪ جي بي حرمتي ڪندو هو. رمضان المبارڪ ۾ به گناھن کان ڪونه مڙندو هو. ڏينهن جو روزا ته رکندو هو پر راتين جو گناھن ۾ مُبتلا رهندو هو. مولائِ ڪائنات علي المرتضيٰ (ڪَرَّمَ اللهُ تَعَالَى وَجْهَهُ الْكَرِيمَ) اهو ٻڌي ڪري ويتر غمگين ٿي ويا ۽ سجدي ۾ وڃي روئي روئي عرض ڪرڻ لڳا، يا الله عَزَّوَجَلَّ منهنجي لڄ تنهنجي هٿ ۾ آهي. هن ٻانهي وڏي اميد سان مون کي پڪاريو آهي منهنجا مالڪ عَزَّوَجَلَّ! تون مون کي هن جي آڏو رسوا نه فرمائ، هن جي بيوسيءَ تي رحم فرمائ ۽ هن ويچاري جي بخشش فرمائ. حضرت علي (ڪَرَّمَ اللهُ تَعَالَى وَجْهَهُ الْكَرِيمَ) روئي روئي مُناجات ڪري رهيا هئا. الله عَزَّوَجَلَّ جي رحمت جو درياءُ جوش ۾ اچي ويو ۽ ندا آئي، اي علي (ڪَرَّمَ اللهُ تَعَالَى وَجْهَهُ الْكَرِيمَ)! اسان تنهنجي شڪسته دليءَ جي سبب هن کي بخشي ڇڏيو. اهڙيءَ طرح ان مُردي تان عذاب ڪڍيو ويو.

(انيس الواعظين ص 25، فيضان سننت ص 922)

مَغْفَرَت ڪر وائِي جَنَّتَ مِیں لے ڪے جايِي

واسطه حسين کا مولیٰ علی مُشکل کُشا

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! هن حڪايت ۾ اسان جي لاءِ عبرت جا بيشمار مدني گل آهن. زندهه انسان خوب ڪڏندو آهي پر جڏهن موت جو شڪار ٿي قبر ۾ لائو ويندو آهي. ان وقت اڪيون بند ٿيڻ بدران

حقيقت ۾ ڪلي پونديون آهن. سنا اعمال ۽ الله **عَزَّوَجَلَّ** جي راه ۾ ڏنل مال ته ڪم ايندو آهي پر جيڪو ڪجهه مال ۽ دولت پويان ڇڏي ايندو آهي ان ۾ ڀلائي جو امڪان نه هئڻ جي برابر هوندو آهي. وارثن مان اميد گهٽ ئي هوندي آهي. جو اهي پنهنجي مرحوم عزيز جي آخرت جي بهتري جي لاءِ ڪثرت سان مال خرچ ڪن.

روزي ۾ وقت ”پاس“ ڪرڻ جي لاءِ-----

ڪافي نادان اهڙا به ڏٺا ويندا آهن جيڪي جيتوڻيڪ روزو ته رکندا آهن پر پوءِ انهن ويچارن جو وقت ”پاس“ ناهي ٿيندو. تنهن ڪري اهي به رمضان شريف جي احترام کي هڪ طرف رکي حرام ۽ ناجائز ڪمن جو سهارو وٺي ڪري وقت ”پاس“ ڪندا آهن ۽ ائين رمضان شريف ۾ شطرنج، تاس، لوڊو، گانن باجن وغيره ۾ مشغول ٿي ويندا آهن. ياد رکو! شطرنج ۽ تاس وغيره تي ڪنهن قسم جي بازي يا شرط نه به لڳائي وڃي تڏهن به اهي رانديون ناجائز آهن. بلڪ تاس ۾ جيئن ته جاندارن جون تصويرون به هونديون آهن. ان لاءِ منهنجي آقا، اعلى حضرت **رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** تاس کيڏڻ کي قطعي طور تي حرام لکيو آهي. جيئن ته فرمائن ٿا، گنجفه (پتن جي ذريعي کيڏي ويندڙ هڪ راند ۽) تاس حرام مطلق آهن جو انهن ۾ لهو و لُعب کان علاوه تصويرن جي تعظيم آهي. (فتاويٰ رضويه ج ۲۴ ص ۱۴۱، فيضانِ سنت 927) اهڙي طرح شطرنج کيڏڻ به ناجائز آهي.

ڪتاب جو تعارف

منا منا اسلامي ڀائرو! رمضان المبارڪ جي مقدس گهڙين کي فضوليات ۽ بيهودگين ۾ برباد ٿيڻ کان بچايو! زندگي تمام مختصر آهي ان کي

غنيمت سمجهو، تاس جي پتن ۽ فلمي گانن جي ذريعي وقت ”پاس“ (بلڪ برباد) ڪرڻ بدران قرآن شريف جي تلاوت ۽ ذڪر و درود ۾ وقت گذارڻ جي ڪوشش فرمايو ۽ ان مهيني جي مناسبت سان شيخ طريقت، امير اهل سنت **دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ** جي مائه ناز تصنيف ”فيضانِ رمضان“ جو مطالعو به مفيد آهي جو هن ڪتاب ۾ رمضان المبارڪ جا تقريبًا تمام اهم مسائل مثلاً نماز، روزو، تراويح، اعتڪاف ۽ عيدالْفطر جي متعلق ڪثير معلومات سان گڏوگڏ بي شمار مدني گل به پنهنجي خوشبو لٽائي رهيا آهن. توهان به ان ڪتاب جو مطالعو ڪرڻ جي نيت فرمائي وٺو. سنڌي کان علاوه به دنيا جي مختلف زبانن ۾ ان ڪتاب جو ترجمو ٿي چڪو آهي.

مجلس تراجم جو تعارف

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ شيخ طريقت، امير اهل سنت **دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ** جي سوچ ۽ فڪر کي پوري دنيا ۾ عام ڪرڻ جي لاءِ دعوتِ اسلامي جو هڪ شعبو ”مجلس تراجم“ به آهي. جيڪو امير اهل سنت **دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ** ۽ مڪتبه المدينه جي ڪتابن ۽ رسائل جو مختلف زبانن ۾ ترجمو ڪرڻ جي خدمت سرانجام ڏئي رهيو آهي ته جيئن سنڌي پڙهڻ وارن سان گڏوگڏ دنيا جون ٻيون زبانون ڳالهائيندڙ ڪروڙين ماڻهو به فيضياب ٿي سگهن ۽ انهن جو به هي مدني ذهن بڻجي وڃي ته ”مون کي پنهنجي ۽ سڄي دنيا جي ماڻهن جي اصلاح جي ڪوشش ڪرڻي آهي. (ان شاء الله عزوجل)“ جيئن ته تمام ٿوري عرصي ۾ هن وقت تائين هن مجلس جي تحت دنيا جي مختلف زبانن ۾ شيخ طريقت امير اهل سنت **دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ** جي ڪيترن ئي تصانيف جو ترجمو ٿي چڪو آهي.

اسان کي گهرجي ته مڪتبه المدينه جي ڪتابن ۽ رسائل جو خود به مطالعو ڪريون ۽ پنهنجي دوستن ۽ احبابن کي به پڙهڻ جي ترغيب ڏياريون، ٿي سگهي ته تحفي طور پيش ڪريون. دنيا جي راندين ۾ وقت برباد ڪرڻ جي بجاءِ الله عَزَّوَجَلَّ جي رضا ۽ خوشنودي حاصل ڪرڻ لاءِ وڌ کان وڌ نيڪ اعمال ڪريون. ڇو جو اسان کي زندگي راند روند ۽ تفريح لاءِ نه بلڪ اهڙا ڪم ڪرڻ جي لاءِ ڏني وئي آهي جن جي بجا آوري سان رضاءِ رب الانام حاصل ٿئي. جيئن ته،

فرمانِ مُصْطَفِي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ آهي: بي شڪ دنيا مني ۽ سرسبز آهي ۽ الله تعاليٰ ان (دنيا) جي تو کي خلافت ڏيڻ وارو آهي بس ڏسندو آهي ته تون ڪيئن عمل ڪرين ٿو.

(ابن ماجه، ڪتاب الفتن، باب فتنه النساء، ج 4 ص 354 حديث 400)

بس ياد رکو! موت کان بعد پنهنجي عملن جي جزا ڏنو ويندو، جيڪڏهن دنيا ۾ چڱا عمل ڪيا هوندا ته ان جي جزا ماڻيندو ۽ جيڪڏهن خدانخواستہ نفس ۽ شيطان جي ورغلائڻ تي زندگي گناهه ۾ بسر ڪئي ته جهنم جي سزا جو حقدار بڻجنديا! جيئن ته سيپاري 30 سُورَةُ الزُّنُزَالِ جي

ترجمو ڪنز الايمان: پوءِ جيڪو ذري برابر چڱائي ڪري ان کي ڏسندو ۽ جيڪو ذري برابر بُرائي ڪري ان کي ڏسندو

فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ﴿١٧﴾

وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ﴿١٨﴾

آيت نمبر 7 ۽ 8 ۾ ارشاد ٿئي ٿو:

يقيناً عقل مند اهوئي آهي جنهن جي دل ۽ دماغ ۾ گناهه جون تباهه ڪاريون راسخ هجن ۽ هو خود کي نه صرف ان کان بچائي بلڪ

نيڪيون ڪري الله ﷻ جي رضا حاصل ڪري، پر افسوس! صد افسوس دين کان ڏوري ۽ اسلامي معلومات جي ڪمي جو نتيجو اسان جي آڏو آهي جو چئني طرف گناهن جو بازار گرم آهي، جنهن طرف نظر ڪجي تي بي عملي ۽ دشمني جو دور آهي، حالانڪ احڪام خداوندي کان منهن موڙڻ جو نتيجو سواءِ تباهي ۽ بربادي جي ڪجهه نه آهي.

منا منا اسلامي ڀائرو! نيڪي ۽ گناهه ٻئي رستا اسان جي سامهون آهن، هاڻي فيصلو اسان کي خود ڪرڻو آهي ته اسين ڇا ٿا چاهيون؟ فرمانبرداري جي رستي تي هلندي رَحْمَن ﷻ جي خوشي مطلوب آهي يا گناهن جي دلدل ۾ ڦاسي ڪري هن جي ناراضي چاهيون ٿا؟ ياد رکو! نيڪي جي رستي تي هلنداسين ته رضاءِ رب الانام سان گڏوگڏ بي شمار برڪتن سان نوازا وينداسين ۽ جيڪڏهن گناهه ۽ نافرمانِي جي رستي کي اپنائوسين ته الله ﷻ جي لعنت جو طوق مقدر بڻجندين. جيئن ته

حضرت سيِّدُنَا وهب رضي الله تعالى عنه کان مروِي آهي ته الله ﷻ بني اسرائيل کي فرمايو: ٻانهو جڏهن منهنجي اطاعت ڪندو آهي ته آءُ ان کان راضي ٿي ويندو آهيان ۽ جڏهن راضي ٿي ويندو آهيان ته ان جون برڪتون عطا فرمائيندو آهيان. (ڪجهه روايتن ۾ آهي ته منهنجي برڪت جي ڪا انتها ناهي) ۽ جڏهن ٻانهو منهنجي نافرمانِي ڪندو آهي ته آءُ ان کان ناراض ٿي ويندو آهيان ۽ جڏهن آءُ ان کان ناراض ٿي ويندو آهيان ته ان تي لعنت فرمائيندو آهيان ۽ منهنجي لعنت ان جي ست پيڙهين تائين پهچندي آهي. (الزواج عن اقرار)

الڪبائر، مقدمه في تعريف الكبيرة، خاتمه في التحذير - الخ، ج ۱ ص ۲۸) **الْأَمَانُ وَالْحَفِظُ** اسان ان ڳالهه کان پناهه ٿا گهرون ته اسان جو شمار انهن ماڻهن ۾ ٿئي جن تي الله ﷻ لعنت فرمائي آهي.

تُو بس رهنا سدا راضي نهين ٿي ته تاب ناراضي
تُو ناخوش جس سے هو برباد ٿي ته تيري قسم موليٰ
(وسائل بخشش، ص: ۹۸)

بني اسرائيل تي مختلف عذابن جو سبب!

مروي آهي ته جڏهن حضرت سيدنا حذيفه رضي الله تعالى عنه کي عرض ڪيو ويو: ڇا بني اسرائيل پنهنجو دين ڇڏي ڏنو هو جنهن جي سبب انهن کي مختلف قسم جي دردناڪ عذابن ۾ مبتلا ڪيو ويو مثلاً انهن جون صورتون بگاڙي ڪري انهن کي باندر ۽ خنزير ڪيو ويو ۽ پنهنجي پاڻ کي قتل ڪرڻ جو حڪم ڏنو ويو؟ ته پاڻ رضي الله تعالى عنه ارشاد فرمايو: نه! جڏهن انهن کي ڪنهن ڳالهه جو حڪم ڏنو ويندو هو ته انهن کي ڇڏي ڏيندا هئا ۽ جڏهن انهن کي ڪنهن ڪم کان روڪيو ويندو هو ته (انجام جي پرواهه نه ڪندي) ان کي ڇڏيندا هئا ايستائين جو اهي پنهنجي دين مان ايئن نڪري ويا جنهن ماڻهو پنهنجي قميص مان نڪري ويندو آهي.

(الزواجرن اقرار الكباثر، مقدمة في تعريف الكبيرة، خامه في التحذير-- الخ، ج ۱ ص ۲۶)

معلوم ٿيو! گناھن جي سبب ايمان برباد ٿي سگھي ٿو ۽ يقيناً هڪ مسلمان جي لاءِ ايمان جي ڪسجڻ کان وڌيڪ ڪا بربادي ٿي ٿي نه ٿي سگھي، تنهنڪري فوراً گناھن کان توبه ڪري قرآن ۽ سنت جي احڪامن تي عمل ڪري پنهنجو معمول بڻائي وٺو. ٿورو سوچيو! جيڪڏهن ايئن گناهه ڪندي ڪندي قبر ۾ لهي وياسين ۽ اسان تي عذاب مسلط ڪيو ويو ته اسان جو ڇا ٿيندو؟ جيڪڏهن وچون ۽ نانگن ڪفن ڦاڙي ڪري اسان جي جسم تي قبضو ڄمايو ته ڪيڏانهن وينداسين؟ قبر جون ديوارون ملڻ

سان اسان جون پاسرائيون ٽٽي ڦٽي ڪري هڪ ٻئي ۾ ملي ويون ته ڪيڏي شديد تڪليف ٿيندي؟ هڪ پٿر جو ڌڪ برداشت نه ٿو ٿئي، جيڪڏهن فرشتن هٿوڙا هٿڻ شروع ڪري ڏنا ته ته هن نازڪ هڏين جو ڇا ٿيندو؟ گناهن جي سبب رب **عَزَّوَجَلَّ** جي ناراضي جي صورت ۾ ٿيڻ وارن ان عذابن جو ٿورو تصور ته ڪريو..... ۽ پوءِ فيصلو ڪريو ته اسان جو گناهن کان بچڻ آسان آهي يا ان عذابن کي سهڻ! يقيناً اسان مان ڪو به ان عذابن جي سهڻ جي طاقت نه ٿو رکي ته اچو! هاڻي وقت آهي توبه ڪري وٺو ۽ پاڻ کي گناهن کان بچائيندي رب **عَزَّوَجَلَّ** جي اطاعت ۽ فرمانبرداري ۾ ايامِ زيبست (زندگي جا ڏينهن) گذاريو جو ان ۾ ڪاميابي آهي.

گناهنون سے مجھے هو جائے نفرت يا رسول الله
نکل جائے بُری ہر ایک خضت يا رسول الله
ڪم اعمالِ بد نے هائے میری توڑ کر رکھ دی
تباہی سے بچالو جانِ رحمت يا رسول الله

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

گناهن جا ڏھ (10) نقصان

منا مانا اسلامي پائرو! يقيناً گناهن کان ڪڏهن به ڪو فائدو حاصل نه ٿو ٿي سگهي بلڪه ان ۾ نقصان ئي نقصان آهي ۽ گناهن ۾ ڪيتري قدر نحوست آهي ان جي تباهي ۽ بربادي جو اندازو ان ڳالهه مان لڳايو. جيئن ته

اميرُ المومنين حضرت سيّدنا عمر بن خطاب رضي الله تعالى عنه جن فرمايو ته توهان الله عزّوجلّ جي ان فرمان سان هرگز ڌوڪو ۾ نه پئجو:

ترجمو ڪنزالايمان: جنهن هڪ نيڪي ڪئي ته ان جي واسطي ان جهڙيون ڏه آهن ۽ جنهن بُرائي ڪئي ان کي بدلو نه ملندو مگر ان برابر

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا

وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا

(پ، الانعام: ۱۶۰)

چو جو گناه پلي هڪڙو ٿي چو نه هجي پاڻ سان گڏ (10) بُريون خصلتون ڪڍي ايندو آهي: (1) جڏهن ٻانهو گناه ڪندو آهي ته الله عزّوجلّ کي غضب ڏياريندو آهي ۽ هو ان کي پورو ڪرڻ جي قدرت رکندو آهي (2) هو (گناه ڪرڻ وارو) ابليس ملعون کي خوش ڪندو آهي (3) جنت کان پري ٿي ويندو آهي (4) جهنم جي ويجهو اچي ويندو آهي (5) اهو پنهنجي سڀ کان پياري شيءِ يعني پنهنجي جان کي تڪليف ۾ وجهندو آهي (6) اهو پنهنجي باطن کي ناپاڪ ڪندو آهي حالانڪ اهو پاڪ هوندو آهي (7) اعمال لڪڻ وارن فرشتن يعني ڪراما ڪاتبين کي ايذا ڏيندو آهي (8) اهو نبي ڪريم صلّى الله تعالى عليه وآله وسلّم کي روضه مبارڪ ۾ ڏکوئيندو آهي (9) زمين، آسمان ۽ تمام مخلوق کي پنهنجي نافرمانِي تي گواه ڪندو آهي (10) اهو تمام انسانيت سان خيانت ۽ ربّ الْعَالَمِينَ عزّوجلّ جي نافرمانِي ڪندو آهي.

(بحرالموع، الفصل الثاني عواقب المعصية، ص: ۳۰)

منا منا اسلامي ڀائرو! گناهن سان آخرت جو نقصان ۽ جهنم جون سزائون ۽ قبر ۾ قسم قسم جي عذابن ۾ مبتلا ٿيڻ ته هر شخص ڄاڻي ٿو پر ياد رکو! گناهن جي نحوست سان ماڻهو کي دنيا ۾ به

طرح طرح جا نقصان پهچندا آهن، جن مان ڪجهه هي آهن: (1) روزي گهٽ ٿي وڃڻ (2) بلائن جو هجور (3) عمر گهٽجي وڃڻ (4) دل ۾ يا پوري جسم ۾ اڇانڪ ڪمزوري پيدا ٿيڻ ڪري صحت خراب ٿيڻ (5) عبادتن کان محروم ٿي وڃڻ (6) عقل ۾ فطور پيدا ٿي وڃڻ (7) ماڻهن جي نظر ۾ ذليل ۽ خوار ٿي وڃڻ (8) فصلن ۽ باغن جي پيداوار ۾ ڪمي ٿي وڃڻ (9) نعمتن جو ڪسجي وڃڻ (10) هر وقت دل پريشان رهڻ (11) اڇانڪ لاعلاج بيمارين ۾ مبتلا ٿي وڃڻ (12) الله تعاليٰ، ان جي فرشتن، نبين ۽ نيك بانهن جي لعنتن ۾ گرفتار ٿي وڃڻ (13) چهري مان ايمان جو نور نڪري وڃڻ سبب چهرو بي رونق ٿي وڃڻ (14) شرم ۽ غيرت جو ختم ٿيڻ (15) هر طرف کان ذلت، خوارين ۽ ناڪامين جو هجور ٿي وڃڻ وغيره وغيره گناھن جي نحوست سان وڏا وڏا دنياوي نقصان ٿيندا آهن. (جنتي زيور، ص: ۱۴۳)

گناھن کي نحوست بڙھ رھي ۽ دم بدم مولیٰ!
 ميں توبه پر نہیں ره پا رہا ثابت قدم مولیٰ!
 گناھن نے مجھ ھائے! کہیں کا بھی نہیں چھوڑا
 کرم هو از طفيل سيد عرب و عجم مولیٰ!

(وسائل بخشش، ص: ۹۷)

صَلِّ عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پاڻرو! اچو ته هاڻي مختصراً ڪجهه گناھ ۽ ان جون نحوستون ۽ هلاڪتون ٻڌون ۽ ان کان بچڻ جو پڪو ارادو ڪريون. جيئن ته انهن مان هڪ ڪوڙ آهي. هي اها گندي عادت آهي جو دين ۽

دنيا ۾ ڪوڙي جي لاءِ ڪا جڳهه نه آهي. ڪوڙو ماڻهو هر جڳهه تي
 ذليل ۽ خوار هوندو آهي ۽ هر مجلس ۽ هر انسان جي سامهون بي وقار
 ۽ بي اعتبار ٿي ويندو آهي. رَسُوْلُ اللّٰهِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: ”
 ٻانهو ڪامل مؤمن نه هوندو آهي جيستائين مذاق ۾ به ڪوڙ ڳالهائڻ ۽
 جهڳڙو ڪرڻ نه ڇڏي، چاهي سچو هجي.“ (المسند للإمام أحمد بن حنبل، مسند أبي بريرة،

الحديث: ۸۶۲۸، ج ۳، ص ۲۶۸) اهڙي طرح غيبت جي نحوست مان آهي ته هي بُري
 خاتمي جو سبب آهي، بڪثرت غيبت ڪرڻ واري جي دعا قبول ناهي
 ٿيندي، غيبت سان نماز روزي جي نورانيت هلي ويندي آهي، غيبت
 جي نحوست جو اندازو ان فرمانِ مصطفي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مان به لڳائي

سگهجي ٿو: **الْغَيْبَةُ أَشَدُّ مِنَ الزُّنَا** يعني غيبت بدڪاري کان به وڏو گناھ
 آهي. (الترغيب والترهيب، ج ۳، ص ۳۳۱، حديث: ۲۴)

اهڙي طرح چغلي جي سبب به
 گهرن جي بربادي، پاڻ ۾ رنجشون ۽ بغض ۽ ڪينو پرورش وٺندو
 آهي. اهڙي شخص کي الله **عَزَّوَجَلَّ** پسند نه فرمائيندو آهي، حديثِ پاڪ ۾

اچي ٿو ته الله **عَزَّوَجَلَّ** جا نيڪ ٻانها آهي آهن جنهن کي ڏسندي الله **عَزَّوَجَلَّ**
 ياد اچي وڃي ۽ الله **عَزَّوَجَلَّ** جا بُرا ٻانها آهي آهن جيڪي چغل خوري

ڪندا، دوستن ۾ جدائي ڪندا ۽ نيڪ ماڻهن جا عيب تلاش ڪندا آهن.
 (مسند احمد، ۶/ ۲۹۱، حديث ۱۸۰۲۰) چغلي وانگر گارگند سان به فتنا فساد جنم

وٺندا آهن مثلاً پاڻ ۾ نفرتون جنم وٺنديون آهن، خون ريزيون، جهڳڙا
 ۽ بيون ڪيتريون ئي بُرايون ظاهر ٿينديون آهن. نبي ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ
 وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: مسلمان کي گار ڏيڻ پاڻ کي هلاڪت ۾ وجهڻ آهي.

(الترغيب والترهيب، ڪتاب الادب، ج ۳، ص ۳۷۷، الحديث: ۴۳۶۳) اهڙي طرح حسد به

نهایت بُري عادت آهي ۽ گناهِ عظيم آهي حاسد جي پوري زندگي ساڙ ۽ گهٽ جي باه ۾ سڙندي رهندي آهي ۽ ان کي چين ۽ سکون نصيب نه ٿيندو آهي. حسد اهڙي طرح نيڪين کي کائي ڇڏيندو آهي جهڙي طرح باه ڪاٺ کي. اهڙي طرح تڪبر کي ڏنو وڃي ته ان جي سبب الله ۽ رسول ﷺ و ﷺ ناراضي، مخلوق جي بيزاري، ميدانِ محشر ۾ ذلت ۽ خوارِي، رب جي رحمت ۽ جنت جي انعامن کان محرومي ۽ جهنم جو حقدار بڻجڻ جهڙن وڏن وڏن نقصانن کي منهن ڏيڻو پئجي سگهجي ٿو. نبي ڪريم ﷺ جن فرمايو: ”جنهن جي دل ۾ سرنهن جي داڻي جيترو به تڪبر هوندو اهو جنت ۾ داخل نه ٿيندو.“

(صحيح مسلم، ڪتاب الايمان، باب تحرير الكبرويبانه، الحديث: ۱۴۰، ص ۶۰)

منا منا اسلامي ڀائرو! توهان ڏٺو ته هي گناه معاشري ۾ ڪهڙين ڪهڙين بُرائين کي جنم ڏيندا آهن. تنهنڪري گناه چاهي ننڍو هجي يا وڏو ان کان بچڻ ۾ ئي عافيت آهي. جيئن ته حضرت سيدنا بلال بن سعد رضی اللہ تعالیٰ عنہ فرمائن ٿا: گناه جي ننڍي ٿيڻ کي نه ڏس بلڪه هي ڏس ته تون ڪنهن جي نافرمانِي ڪري رهيو آهين. (الزواج عن اقتراف الكبائر، مقدمة في تعريف الكبيرة، خاتمة في التحذير.. الخ، ۱ / ۲) تنهنڪري جيڪڏهن گناه جو ارادو ڪرڻ وقت اسان جي هي مدني سوچ بڻجي وڃي ته آئون جنهن رب ﷺ جي نافرمانِي ڪري رهيو آهيان اهو ته هر وقت هر حال ۾ مونکي ڏسي رهيو آهي ته **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** اهڙي طرح ڪافي حد تائين گناهن کان چوٽڪارو نصيب ٿي ويندو. گناهن کان نفرت ڪرڻ ۽

چوٽڪارو حاصل ڪرڻ جو هڪ بهترين ذريعو سني ماحول سان وابسته ٿيڻ به آهي. **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** اڄ به هن پُرفتن دور ۾ دعوتِ اسلامي جو مدني ماحول، **الله عَزَّوَجَلَّ** جي عظيم نعمت آهي. توهان به ان مهڪندڙ مهڪندڙ مدني ماحول سان هر دم وابسته رهو. **اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ** دنيا آخرت جون ڀلايون حاصل ٿينديون.

صَلِّ اللّٰهُ تَعَالَى عَلٰى مُحَمَّدٍ **صَلُّوا عَلٰى الْحَبِيبِ!**

بيان جو خلاصو

منا منا اسلامي ڀائرو! اڄ جي بيان ۾ اسان رمضان المبارڪ جون بهارون، رمضان ۾ گناهه ڪرڻ جون سزائون ۽ گناهن جي نحوستن جي متعلق ٻڌو ته رمضان المبارڪ ۾ گناهه ڪرڻ واري ۽ ان جو تقدس پامال ڪرڻ واري کي حديثِ پاڪ ۾ ذليل ۽ خوار ٿيڻ جي وعيد ٻڌائي وئي گڏوگڏ هي به معلوم ٿيو ته گناهن جي نحوست سان **الله عَزَّوَجَلَّ** جي ناراضي ۽ دنيا ۽ آخرت جي بربادي انسان جو مقدر ٿي ويندي آهي. تنهنڪري اسان کي گهرجي ته گناهن کان بچندي **الله عَزَّوَجَلَّ** کي راضي ڪرڻ وارن ڪمن ۾ مشغول ٿي وڃون ته جيئن دنيا ۽ آخرت جي ابدِي ۽ سَرَمَدِي نعمتن سان مستفيض ٿي سگهون.

12 مدني ڪمن ۾ حصو وٺو!

منا منا اسلامي ڀائرو! نيڪيون ڪرڻ ۽ گناهن کان بچڻ جو هڪ ذريعو دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته ٿي ڪري ذيلي حلقي جي 12 مدني ڪمن ۾ مصروف ٿي وڃڻ به آهي.

اعتڪاف جي ترغيب

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ رَمَضَانُ الْمُبَارَكُ جِي مهيني جي آمد آمد آهي ۽ هن مبارڪ مهيني جي برڪتن جي ته ڇا ڳالهه آهي جو ان مهيني ۾ عبادت ڪرڻ ۽ نيڪين ۾ اضافو ڪرڻ جا موقعا گهڻا وڌي ويندا آهن. جيئن ته ان مهيني ۾ نيڪيون وڌائڻ ۽ پاڻ کي گناھن کان بچائڻ ۽ خوب خوب علم دين حاصل ڪرڻ جو هڪ بهترين ذريعو پوري رمضان جي مهيني يا آخري عشري جو اعتڪاف به آهي ۽ اعتڪاف جي فضيلت جو اندازو ان حديث پاڪ مان لڳايو ته اَمْرُ الْمُؤْمِنِينَ حَضْرَتِ سَيِّدَاتُنَا عَائِشَةَ صَدِيقَهُ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا کان روايت آهي سرڪار ابد قرار، شفيع روز شمار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمان خوشبودار آهي: **مَنْ اَعْتَكَفَ اِيَّانَا وَارْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ** يعني جنهن شخص ايمان سان گڏ ثواب حاصل ڪرڻ جي نيت سان اعتڪاف ڪيو، ان جا پٺيان تمام گناھ بخشيا ويندا. (جامع صغير ص ۵۱۶ الحديث ۸۴۸۰)

مٿا مٿا اسلامي پائرو! ٿي سگهي ته هر سال نه ته زندگي ۾ ڪم از ڪم هڪ ڀيرو پوري رمضان المبارڪ جي مهيني جو اعتڪاف ڪيو وڃي، اسان جا پيارا پيارا ۽ رحمت وارا آقا، منا منا مصطفى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ الله عَزَّوَجَلَّ جي رضا جي لاءِ هر وقت تيار رهندا هئا ۽ خصوصاً رمضان شريف ۾ عبادت جو خاص اهتمام فرمائيندا هئا. ڇو جو رمضان جي مهيني ۾ ئي شب قدر کي پوشيده رکيو ويو آهي، تنهنڪري ان مبارڪ رات کي تلاش ڪرڻ جي لاءِ پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن هڪ ڀيري

پوري رمضان جو اعتڪاف فرمايو ۽ هونئن به مسجد ۾ رهڻ تمام وڏي سعادت آهي ۽ معتڪف جي ته ڇا ئي ڳالهه جو رضاءِ الهي **عَزَّوَجَلَّ** حاصل ڪرڻ جي لاءِ پنهنجو پاڻ کي تمام مصروفيتن کان فارغ ڪري مسجد ۾ اچي ترسندو آهي. فتاويٰ عالمگيري ۾ آهي، اعتڪاف جون خوبيون بالڪل ظاهر آهن ڇو جو ان ۾ بانهو الله **عَزَّوَجَلَّ** جي رضا حاصل ڪرڻ جي لاءِ **كَلِيَّةٌ** (يعني مڪمل طور تي) پنهنجي پاڻ کي الله **عَزَّوَجَلَّ** جي عبادت ۾ **مُنْهَمِك** (نهایت مصروف) ڪري ڇڏيندو آهي ۽ ان تمام دنيا جي مصروفيتن کان ڪنارا ڪش ٿي ويندو آهي جيڪي الله **عَزَّوَجَلَّ** جي قُرب جي رستي ۾ رڪاوٽ ٿيندا آهن ۽ معتڪف جو سمورو وقت حقيقتَ يا **حُكْمًا** نماز ۾ گذرندا آهن. (ڇو جو نماز جي انتظار ڪرڻ جو نماز جيان ثواب آهي) ۽ اعتڪاف جو مقصود اصلي جماعت سان گڏ نماز جو انتظار ڪرڻ آهي ۽ معتڪف ان (فرشتن) سان مشابهت رکندو آهي جيڪي الله **عَزَّوَجَلَّ** جي حڪم جي نافرمانِي ناهن ڪندا ۽ جيڪو ڪجهه انهن کي حڪم ملندو آهي ان کي پورو ڪندا آهن ۽ ان سان گڏ مشابهت رکندا آهن جيڪي ڏينهن رات الله **عَزَّوَجَلَّ** جي تسبيح (پاڪي) بيان ڪندا آهن ۽ ان کان بيزار ناهن ٿيندا.

(فتاويٰ عالمگيري ج ۱ ص ۲۱۲)

منا منا اسلامي ڀائرو! توهان ڏٺو ته اعتڪاف جي دوران ڪيتري قدر نيڪيون ڪرڻ جا موقعا ملندا آهن. اسان کي به هر سال نه ته ڪم از ڪم زندگي ۾ هڪ ڀيرو ان آداءِ مصطفيٰ کي ادا ڪندي پوري رَمَضانُ المبارڪ جي مهيني جو اعتڪاف ڪرڻ گهرجي ۽ ٻين کي به

ان جي ترغيب ڏيارڻ گهرجي. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** دعوتِ اسلامي جي تحت پوري دنيا ۾ پوري رمضان جي مهيني جو ۽ آخري عشري جي سنت اعتكاف جي ترڪيب ٿيندي، پاڪستان ۾ هن سال پوري مهيني جي اعتكاف جي لاءِ 126 مقامات ۽ آخري عشري جي اعتكاف جي لاءِ 4000 مقامات جو هدف آهي، سڀ کان وڏو اعتكاف عالمي مدني مرڪز فيضانِ مدينه باب المدينه (ڪراچي) ۾ ٿيندو، جنهن ۾ **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** شيخ طريقت، اميرِ اهلِ سنت **دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ** به معتكف هوندا.

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ هر طرف اعتكاف جون بهارون آهن، توهان به همت ڪريو، جيڪڏهن والدين، گهروارن وغيره جي حق تلفي نه ٿئي ته پوري ماهه رمضان جو اعتكاف فرمائي وٺو اهو علم دين جو خزانو توهان جي هٿ ايندو جو توهان حيران ٿي ويندا، **الْحَمْدُ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ** ماهه رمضان جي اعتكاف ۾ ڏرسٽ مخرج سان گڏ قرآن سيڪاريو ويندو آهي، پياري نبي **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جون مقبول دعائون، نماز جا شرائط، فرائض ۽ مفسدات وغيره به سيڪاريا ويندا آهن، مرحبا! ظهر کان بعد ۽ تراويح کان پوءِ اميرِ اهلِ سنت جي طرفان مدني مذاڪرن جي صورت ۾ علمِ دين جا رنگ برنگا مهڪندڙ مهڪندڙ مدني گل عطا ٿيندا آهن، الله الله روزانه مناجاتِ افطار ۾ عاشقانِ رسول، عاشقانِ رمضان جي پُرسوز ۽ رقت انگيز دعائن ۾ شموليت جو موقعو به ملندو آهي، جيڪڏهن پورو ٿي رمضان مسجد ۾ گذاريون ته ڇا ڳالهه آهي، جيڪڏهن ايئن نه ڪري سگهون ته ڪم از ڪم رمضان جي آخري عشري جي ترڪيب ٿي ناهي وٺون.

رحمتِ حق سے دامن تم آکر بھرو
 مَدَنِي ماحول میں کر لو تم اعتکاف
 سنئين سڪھڻے ڪے ليے آؤ تم
 مَدَنِي ماحول میں کر لو تم اعتکاف

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

اعتکاف جي برکت سان سڄو خاندان مسلمان ٿي ويو

هڪ اسلامي پاءُ جي بيان جو خلاصو آهي ته ڪليان (مهراشتر، الهند) جي ميمڻ مسجد ۾ تبليغ قرآن و سنّت جي عالمگير غير سياسي تحريڪ، دعوتِ اسلامي جي طرفان (1426ھ، 2005ء) ۾ ٿيڻ واري اجتماعي اعتکاف ۾ هڪ نئين مسلمان (جيڪو ڪجهه عرصو اڳ هڪ مبلغ دعوتِ اسلامي جي هٿان مسلمان ٿيو هيو) اعتکاف جي سعادت حاصل ڪئي. سنڌن پرڻي بيانات، ڪيسيت اجتماعات ۽ سنڌن پرڻي حلقن ان جي مٿان خوب مدني رنگ چاڙهيو. اعتکاف جي برکت سان دين جي تبليغ جي عظيم جذبي جو روشن ڏيئو سندن هٿن ۾ اچي ويو. جيئن ته سندن گهر جا پيا پاتي اڃان تائين ڪفر جي اونداهي وادين ۾ پٽڪي رهيا هئا ان لاءِ اعتکاف کان فارغ ٿيندي ئي ان پنهنجي گهر وارن تي ڪوشش شروع ڪري ڏني، دعوتِ اسلامي جي مبلغين کي پنهنجي گهر ۾ گهرائي ڪري دعوتِ اسلام پيش ڪرائي. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ پيءُ ماءُ، ٻن پيڙن ۽ هڪ پاءُ تي مشتمل سمورو خاندان مسلمان ٿي ڪري سلسلهءِ عاليه قادريه رضويه ۾ داخل ٿي ڪري حضور غوثِ پاڪ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جو مُريد ٿي ويو.

ولولہ دین کی تبلیغ کا پاؤگے، مدنی ماحول میں کرلو تم اعتکاف
فضل رب سے زمانے پہ چھا جاؤگے، مدنی ماحول میں کرلو تم اعتکاف

(فیضان رمضان ص 1470)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! بيان جي آخر ۾ سنّت جي فضيلت ۽ ڪجهه سنّتون ۽ آداب بيان ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪيان ٿو. تاجدار رسالت شهنشاه نبوت مصطفيٰ جان رحمت شمع بزم هدايت صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ جنتِ نشان آهي: ”جنهن منهنجي سنّت سان محبت ڪئي ان مون سان محبت ڪئي. ۽ جنهن مون سان محبت ڪئي اهو جنت ۾ مون سان گڏ هوندو.“

(مشكاة المصابيح، ج 1، ص 55، حديث 75 ادارا الکتب العلميه بيروت)

سينه تری سنّت کا مدینه بنے آقا

جنت میں پڑوسی مجھے تم اپنا بنانا

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! اچو ته شيخ طريقت امير اهل سنت دامت بركاتهم العالیه جي رسالي 101 مدني گل مان ”چل مدینه“ جي 7 اڪرن جي نسبت سان جوتا پائڻ جا ست مدني گل ٻڌڻ جي سعادت حاصل ڪيون ٿا.

فرمان مصطفيٰ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: ﴿1﴾ جتي ڪثرت سان استعمال ڪيو جو انسان جيستائين جتي پائي رکندو آهي جڻ اهو سوار آهي (يعني ٿڪاوت گهٽ ٿيندي)

(مسلم ص 1161 حديث 2096)

﴿2﴾ جُتي پاڻڻ کان پهرين چنڊي وٺو ته جيئن ڪو جيت يا پٿري وغيره هجي ته نڪري وڃي.

﴿3﴾ پهرين ساڄو جوتو پايو پوءِ ڪاٻو ۽ لاهڻ وقت پهرين ڪاٻو ۽ پوءِ ساڄو. نبي پاڪ، صاحب لولاڪ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمان عاليشان آهي؛ جڏهن توهان مان ڪو جتي پائي ته ساڄي کان ابتدا ڪري ۽ جڏهن لاهي ته ڪاٻي کان ابتدا ڪرڻ گهرجي ته جيئن ساڄو پير پاڻڻ ۾ پهرين ۽ لاهڻ وقت آخر ۾ رهي.

(بخاري ج 4 ص 65 حديث 5855)

﴿4﴾ مرد مرداڻو ۽ عورت زنانو جوتو استعمال ڪري.

﴿5﴾ ڪنهن حضرت سيّدتنا عائشه صديقہ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا جن کي عرض ڪيو؛ هڪ عورت (مردن جيان) جوتا پائيندي آهي، انهن فرمايو؛ رسول الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مرداڻي عورت تي لعنت فرمائي آهي.

(سنن ابى داؤد ج 4 ص 84 حديث 4099)

﴿6﴾ جڏهن ويهو ته جوتا لاهي ڇڏيو جو ان سان پيرن کي آرام ملندو.

﴿7﴾ (تنگدستي جو هڪ سبب هي به آهي ته) اونڌي جوتي کي ڏسو ۽ ان کي سڌو نه ڪرڻ. ”دولت بي زوال“ ۾ لکيل آهي ته سڄي رات جُتي اُبتي پيل رهي ته شيطان اچي اُن تي ويهندو آهي، هي هن جو تخت آهي.

(سني بهشتي زيور حصو 5 ص 601)

طرح طرح جون سٿتون سڪڻ جي لاءِ مڪتبه المدينه جا مطبوعه 2 ڪتاب بهار شريعت حصو 16 (312 صفحا) ۽ 120 صفحن جو ڪتاب ”سٿتون ۽ آداب“ هديه حاصل ڪريو ۽ پڙهو. سٿتن جي تربيت

جو هڪ بهترين ذريعو دعوت اسلامي جي مدني قافلن ۾ عاشقان رسول سان گڏ ستنن پريو سفر به آهي.

سڪڻي سُنْتين قافلے ميں چلو لُونِي رَحْمَتين قافلے ميں چلو
صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

دعوتِ اسلامي جي هفتيوار سنتن پري اجتماع ۾ پڙهيا ويندڙ 6 درود شريف ۽ 2 دعائون

(1) جمع جي رات جو دُرُود

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الْحَبِيبِ الْعَالِي الْقَدْرِ
الْعَظِيمِ الْجَاهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ

بزرگن فرمايو آهي ته جيڪو شخص هر جمعرات (جمع ۽ خميس جي وچين رات) هن دُرُود شريف کي پابندي سان گهٽ مان گهٽ هڪ ڀيرو پڙهندو موت جي وقت سرڪار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي زيارت ڪندو ۽ قبر ۾ داخل ٿيڻ وقت به ايستائين هو ڏسندو ته سرڪار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي هٿن سان قبر ۾ داخل ڪري رهيا آهن،⁽¹⁾

(2) سمورا گناه مُعَاف

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَسَلِّمْ

حضرت سيدنا انس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته تاجدار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: جيڪو شخص هي دُرُود شريف پڙهي

¹...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة السادسة والخمسون، ص151 ملخصاً

جيڪڏهن بيٺل هو تو ويهڻ کان پهريان ۽ ويٺل هو ته بيٺل کان
پهريان، ان جا گناھ معاف ڪيا ويندا.⁽¹⁾

(3) رَحْمَتِ جَا سْتَرْدِرَوَازا

صَلَّى اللّٰهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

جيڪو هي دُرُود شريف پڙهندو آهي ان تي رحمت جا ستر دروازا
کوليا ويندا آهن.⁽²⁾

(4) چِه لڪ دُرُودِ شَرِيفِن جَو ثَوَاب

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللّٰهِ صَلَاةً دَائِمَةً بَدَا مِرْ مُلْكِ اللّٰهِ

حضرت أحمد صاوي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللّٰهِ الْهَادِي ڪن بزرگن کان نقل ڪن ٿا هن
دُرُود شريف کي هڪ ڀيرو پڙهڻ سان ڇه لڪ دُرُود شريف پڙهڻ جو
ثواب حاصل ٿيندو آهي.⁽³⁾

(5) قُرْبِ مُصْطَفِي صَلَّ اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى لَهُ

هڪ ڏينهن هڪ شخص آيو ته حُضُورِ انور صَلَّ اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کيس
پنهنجي ۽ صديقِ اڪبر رَضِيَ اللّٰهُ تَعَالَى عَنْهُ جي وچ ۾ ويهاريو، انهيءَ تي

¹...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الحادية عشرة، ص 65

²...القول البديع، الباب الثاني، ص 277،

³...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الثانية والخمسون، ص 149

صَحَابَهُ كَرَامَ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ كِي تَعَجَّبُ تَيُو تِه اهو مرتبي وارو شخص
ڪير آهي جڏهن اهو هليو ويو ته سرڪار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن
فرمايو: هو جڏهن مون تي ڏرودِ پاڪ پڙهندو آهي ته ائين پڙهندو
آهي. (1)

(6) دُرُودِ شَفَاعَتِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَنْزِلْهُ الْمَقْعَدَ الْمُقَرَّبَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

شافع امر صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو فرمان معظم آهي: جيڪو شخص
هي درود پاڪ پڙهي ان جي لاءِ منهنجي شفاعت واجب ٿي ويندي
آهي. (2)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

(1) هڪ هزار ڏينهن جون نيڪيون

جَزَى اللهُ عَنَّا مُحَمَّدًا مَا هُوَ أَهْلُهُ

حضرت سيدنا ابن عباس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا کان روایت آهي ته سرڪارِ
مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هي درود شريف پڙهڻ واري جي لاءِ
ستر فرشتا هڪ هزار ڏينهن تائين نيڪيون لکندا آهن. (3)

1... القول البديع، الباب الاول، ص 125

2... الترغيب والترهيب، ج 2، ص 329، حديث 31

3... مجمع الزوائد، كتاب الادعية، باب في كيفية الصلاة... الخ، 10/254، حديث: 17305

(2) هر رات عبادت ۾ گذارڻ جو آسان نسخو

غرائب القرآن صفحه 187 تي هڪ روايت نقل ڪئي وئي آهي ته جيڪو شخص رات ۾ ٽي ڀيرا هي دعا پڙهندو ته ان جڻ شَبِ قدر کي حاصل ڪري ورتو لهُذا هر رات هي دعا پڙهڻ گهرجي. دعا هي آهي:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ
وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ-

”يعني خدائِ حلِيم و ڪريم کان سواءِ ڪوئي عبادت جي لائق ناهي، الله پاڪ آهي جيڪو ستن آسمانن ۽ عرش عظيم جو پروردگار آهي.“

(فيضانِ سنت ج اول، ص 1163، 1164)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ